

عنوان مقاله:

کلام و رابطه آن به حق تعالی

محل انتشار:

اولین کنگره ملی تفکر و پژوهش دینی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد فرهمند - عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

نسرین رستمی زابل - کارشناس ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

خلاصه مقاله:

زبان یکی از عناصر و گزاره های مهم و کلیدی در خلقت به شمار می آید . بر اساس آموزه های الهی ، هستی به عنوان اولین کنش کلامی حق تعالی است که به واسطه «کن» خلق شده است . در امر خلقت، به واسطه کلام، اولین سطح رفتاری کاینات تجلی پیدا کرده است و در حقیقت ، هستی، رفتار و کنش کلامی پروردگار متعال به شمار می آید . در این ساحت ، اولین رابط بین خالق و هستی، همین کلام بوده که به واسطه آن، هستی قابلیت ظهور و بروز پیدا می کند . با این تعریف و دید فلسفی و معرفتی نسبت به زبان، ساحت آن فراتر از واژگان و قواعد صرف و نحوی است و گستره آن چنان وسیع است که تمامی پدیده های هستی و خودعالم وجود در بستر زبان عینیت می یابد . نکته اساسی در بحث خلقت ، حضور منش مند زبان در نزد حضرت حق و به تبع آن کنش رفتاری و کلامی کاینات است و آنچه که در بحث خلقت بایستی مورد توجه قرار گیرد ، این است که آفرینش ، مولود و محصول مکالمه پروردگار با ذات خود و در حقیقت کنش کلامی و مولد زبان است که به وسیله «کن» وجودی به ظهور رسیده است و در حقیقت، عینیت و تحقق خارجی آن با زبان بوده است . از گذر همین کلام حق است که کاینات کنش مند بوده ، به نوعی دارای رفتار هستند که ما از آن به «رفتار کلامی» و یا همان « کنش کلامی » تعبیر کرده ایم . مقاله حاضر رهیافتی معرفت شناختی به موضوع کلام الهی و جایگاه زبان در آفرینش دارد .

کلمات کلیدی:

خداوند، کلام، کن، لوگوس، کنش کلامی، قرآن و هستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/370275>

